

kanovereniging TREKVOGELS

Beste leden,

Hoe hebben jullie de zomer beleefd? Volgens de meteorologen was het een goede zomer – meer zon, hogere temperaturen, maar volgens mij ook natter. In ieder geval is het beter weer geweest dan op St. Maarten; ik zou niet willen ruilen.

Veel van ons hebben weer de nodige kano-avonturen beleefd in binnen- en buitenland en het zou leuk zijn als we daar in het najaar of winter meer van horen en zien. Ik nodig daarom iedereen uit die zijn foto's of filmpjes wil laten zien, zich te melden bij de pr-/activiteitencommissie zodat we een gezellige avond kunnen organiseren. Er worden deze winter meer activiteiten georganiseerd omdat het leuk is om elkaar ook over andere zaken te spreken. Blijf de kalender dus nauwlettend volgen.

Vanuit de bestuurskamer kan ik zeggen dat we bezig zijn om een

goede oplossing te vinden voor de toegang tot ons clubhuis en de verschillende ruimten. Gedacht wordt aan elektronische toegang. De 1e en 2e penningmeester leggen de laatste hand aan het nieuwe incassosysteem zodat we volgend jaar daar nog maar weinig uren in hoeven te stoppen. Dit jaar hebben wij heel veel nieuwe leden kunnen verwelkomen. Binnenkort zullen zij een uitnodiging ontvangen voor een bijeenkomst waarin het bestuur wat meer zal vertellen hoe het binnen de vereniging reilt en zeilt. Uit vorige bijeenkomsten is gebleken dat dit zeer gewaardeerd wordt en tevens een onderling sterke band kweekt.

Op korte termijn zal er door de materiaalcommissie weer een klussendag georganiseerd worden. We gaan de klussen afmaken die we vorige keer niet helemaal konden afronden, waaronder schilderwerk en schoonmaakwerk. Voor degenen die zijn/haar vrijwilligersbijdrage nog

wil terugverdienen is dit een mooie gelegenheid.

Tenslotte wil ik alle leden die zich op een of andere manier een bijdrage leveren, weer hartelijk bedanken. De club dat zijn we zelf en laten we er met z'n allen alles aan doen om het gezellig, uitdagend, sportief en inspirerend te doen zijn. Geniet van je sport en het najaar!

De secretaris

TREKVOGELS ZOEKT VOORZITTER

87 jarige, goed gebouwde type, vriendelijke uitstraling, op leeftijd, maar altijd jong blijvend, zoekt voorzitter om samen voor hun schare kinderen te zorgen en te bouwen aan een mooie toekomst.
#Trekvogelliefde♥

De kano Elfstedenweek

Elke 3 jaar wordt de kano Elfstedenweek georganiseerd en samen met Hellen, Steven, Nico en Piet (Odysseus) ging ook ik een poging wagen om deze editie de 200+ kilometers in 6 dagen te gaan varen. En wat een heerlijke belevenis was het weer. En ja, we hebben allemaal de eindstreep gehaald. Nico is zelfs recordhouder met het meest aantal keer gevaren Elfstedenweken. Petje af!

Ondanks de inspanning (tenslotte vaar je wel die hele Elfstedentocht) is het ook heerlijk ontspannend met al die natuur en gelijkgestemde mensen om je heen. We hebben vooral ook onzettend veel lol gehad. En grappig voor mij om te constateren hoe losjes alles ging terwijl het toch supergoed georganiseerd was. Alls kon en mocht, ook een beetje vals spelen....

De route was opgedeeld in 6 dagen varen

dag 1: Leeuwarden Sneek IJlst;

dag 2: IJlst Sloten Stavoren;

dag 3: Stavoren Hindeloopen Bolsward;

dag 4: Bolsward Harlingen Franeker;

dag 5: Franeker Dokkum;

dag 6: Dokkum Leeuwarden en onderweg moest je hier en daar stempelen. Van de 11 steden (vandaar de naam....) hebben we keurig de officiële stadsstempel.

Soms moest je de boot uit om naar het centrum van het dorp/stadje te lopen en namen we van de gelegenheid gebruik om even een heerlijk terrasje te pikken. Leuke van deze opzet is dat je ook nog een beetje met cultuur in aanmerking komt en Nederland heeft toch wel heel veel leuke plekjes hoor.

Onze bagage mochten we elke dag in de 2 vrachtwagens afleveren en 's avonds kampeerden we op gastvrije veldjes. Midden in de stad tussen de bejaarden, bij een hondenclub, in de haven, maar ook op een officiële camping geslapen. Geweldig om eerst een leeg veld te zien en langzaam de ca 100 tentjes te zien verrijzen (of afgebroken worden). Als ik het me nog goed herinner waren er 120 kanovaarders, 2 zonnepaneel bootjes (studenten die hun bootjes moesten testen), 2 roeisloepen en ong. 60 gemotoriseerde bootjes. Nico en Piet voeren in een K2 en waren elke dag als eerste binnen. Hadden wij weer mazzel- zij zochten de top plekjes uit en reserveerden die voor ons!

Ontbijten deden we gezellig samen: rustig genieten van de -tig potten koffie die Steven zette en als iedereen er klaar voor was gingen

Lees verder op de volgende pag.

we weer op pad. Absoluut geen haast, ons tempo was niet slecht en regelmatig haalden we een groot aantal medevaarders in. Dat tempo is trouwens wel relatief hoor, vaarders zoals Nico, Piet, Hugo etc. waren niet bij te houden, maar het was gelukkig ook geen race. Als we 's avonds aankwamen, lekker douchen en tentje opzetten, even bijkletsen met de andere vaarders (vrolijke vriendjes...) en een hapje ergens gaan eten. We hadden er bewust voor gekozen om niet zelf te koken- even geen gesleep met potjes en pannetjes.

De weergoden waren ons over het algemeen goedgezind, al hebben we wel alle weertypen gehad.

Zoals windkracht 5 en stromende regen die 2e dag. Het Slotermeer werd een ware uitdaging. Met de wind pal in de rug overgestoken heb ik me even laten gaan: gewoon even hard gaan en genieten van de golven/surf. Dan een flink stuk met zijwind, mijn ergste nachtmerrie. Hielden Hellen en Steven keurig koers, beukten de zijwind tegen mijn

kano en zette mij elke keer weer volledig uit koers. Dat plan heb ik toen maar opgegeven en al laverend als een zeilboot wist ook ik de andere kant te bereiken. Pfff, dat was werken geblazen en uitrusten kon alleen in de stromende regen, maar ook daar kan je om lachen. Dan is het even nat bóven de kano als eronder, een aparte gewaarwording. De overige plassen en meertjes die dag (nog 3 dacht ik) waren daarna een eitje. In Bolsward sliepen we tussen/rondom een bejaarden centrum en luisterden we 's avonds naar een varend shanty koor, op het Harinxmakanaal kon je heerlijk surfen (of een poging doen tot...), ergens onderweg in een haventje toch nog even gezwommen, in Dokkum werd de beste haring op de 'haringparty' geserveerd en we hebben ook nog Fierljeppen (een soort stokspringen over een sloot) demonstraties gezien. Dat was meen ik in Franeker waar we om de springplaats heen sliepen. We zaten dus eerste rij, net aan de ring van het veld.

De 5e dag was de langste. Van Franeker naar Dokkom is ca 45 km en hebben we de hele weg wind mee gehad.... Vooral het eerste deel was een schitterend klein kronkelig riviertje en wij zijn de bochten om geblazen. Wat was dat heerlijk, bovendien werden we tegemoet gevaren door een vriend, Patric die de laatste dag meevoer. Dat kan dus ook. Helaas, de wind is niet meer gedraaid en dat betekende de volgende dag alleen maar wind tegen. Niet erg hoor, als je dan in Leeuwarden aankomt is er muziek, publiek en familie/vrienden die je opwachten. Dat laatste maakt de intocht nog specialer.

Over 3 jaar is de volgende kan Elstedenweek, om perezies te zijn 20 juli 2020- kijk maar eens op Facebook bij 'Kano Elfstedentocht'. Tijd genoeg voor iedereen om alvast te gaan oefenen, gaan we gezellig samen!!! Ik kijk terug op een heerlijk weekje bezig zijn en waar je weer veel mensen ontmoet.

Vera

Expeditie Duitse wadden

Na een gedegen voorbereiding en voor sommigen een slapeloze nacht vanwege de vraag of alles wel in de kano zou passen, vertrokken wij op maandag 4 september onder de bezielende leiding van Klaas Hofman vanuit de haven van Eemshaven. Het weer was top en ons eerste eiland Borkum keek al halsreikend over de horizon naar onze komst. Het duurde slechts 2 ½ uur eer wij vast voet aan wel zetten en onze kayaks van hun last ontdeden opdat wij tussen de roestige stalen pijpen en een vermoedelijk uit de oorlog gestrande graafmachine onze tenten opzetten. Des avonds genoten wij nog van een prachtige ondergaande zon, waarbij in de verte nog net Rottumeroog en Rottumerplaat waargenomen konden worden.

Klaas houdt van discipline en wij werden direct de volgende ochtend op de proef gesteld. Vanwege het tij dienden wij om 6:00 geheel vaarklaar in het gelid te staan om vervolgens stipt 6:34 uur te vertrekken naar het volgende eiland Juist. Voordat wij Juist aan zouden doen was een stop ingepland op Memmert waarbij even de benen werden gestrekt en de blazen geleegd.

Juist is een zeer lang eiland met een dorp in het midden genaamd Juist. Juist ja. Er staat een enorm hotel met een glazen koepel waarbij de discussie was of je de hoge duikplank kon zien in de koepel waaronder vermoedelijk het zwembad was. In de loop van de dag begon het weer flink te verslechteren en Klaas nam het besluit om morgen niet te varen. Dat hield in dat wij ons een dag moesten vermaken op Juist. Geen nood, een prachtige wandeling naar de westpunt van het eiland bracht ons bij de "witte paarden" die het

Lees verder op de volgende pagina

strand op galoppeerden. Een witte kraag van schuim bleef achter, waartussen stukken van het losgeslagen oerveen lag.

's Avonds aten wij onze zelfgemaakte Thaise rijsttafel onder het lekkende dakje van de surfclub met een biertje toe. Daar slaap je op. Klaas had de halve nacht kromgebogen over de zeekaarten gehangen om bij het schamele licht van een zaklantaarn zijn plannen voor de volgende dag uit te breiden. En het was een verrassing!

Het volgende eiland is Nordeney maar vanwege de vele hoogbouw en mondaine karakter, past dit eiland niet het plaatje van een stel schuimvaarders. Mede vanwege de nog straffe westenwind en een het opkomende tij in onze rug, had Klaas doen besluiten om Nordeney links te laten liggen om direct door te varen naar Baltrum. Dit bleek een uitstekende keus te zijn want wij konden vijf uur lang achter elkaar meedansen met de golven onder ons; wat een genot!

Baltrum is een klein eiland en ontleend zijn naam aan het oude Duits: "Bald herum", zo iets als snel er omheen. Sommigen van ons hebben inderdaad een rondje om het eiland gelopen, deels over het strand, deels via een pad langs de slikken. In de Skippers Inn genoten wij 's avonds van een heerlijk bord spaghetti met garnalen en sloten af met een Whisky proevereitje. Heerlijk geslapen.

Hoewel niet echt afgesproken zaten we uiteindelijk toch met z'n allen de volgende morgen bij de bakker die heerlijke broodjes serveerde met een stevige bak koffie, terwijl de regen het eiland geselde. Het grappige was dat de weg naar het dorp over de startbaan liep van het plaatselijke vliegveld. De vliegtuigen vlogen dan ook bijna over onze tenten heen bij het opstijgen.

De volgende dag vertrokken wij met goed weer naar onze laatste bestemming Langeoog, alwaar wij een zeer bijzondere kampeerplek aandeden. Klaas was ooit in een vliegende storm op Langeoog gestrand en vond daar een plek tussen de dijk en een bosje waarbij je heerlijk uit de wind stond en voor niemand te zien was. Langeoog ziet er uit als een liggende muzieknoot waarbij het dorp Langeoog (heel origineel) op de kop ligt. Je kunt er komen via een prachtige wandeling over een natuurspad geheel omzoomd met prikkeldraad opdat je niet in de verleiding komt om te gaan struinen, óf je neemt de gratis trein. Ja Duitsers zijn gek op treinen en zelfs voor deze enkele kilometers werd een spoor aangelegd. Zal waarschijnlijk wel iets te maken hebben met de oorlog.

Op de laatste dag van onze expeditie van Langeoog naar het vaste land scheen er een heerlijk zonnetje. Omdat wij van de natuur houden en de natuur van ons, werd ons de weg terug wel moeilijk gemaakt. Eer wij weg konden, dat was twee uur voor hoogwater, was het inmiddels één uur 's middags en de wind was aangewakkerd tot 5 Bft. Klaas beloofde ons een prettige overtocht mits wij onze neus niet direct naar de aankomsthaven zouden richten. Pal tegen wind in en door de stroom zijwaarts gedreven, peddelden wij voldaan de haven van Bengersiel in alwaar een welkomstcomité ons opwachtte om ons weer naar Nederland te rijden.

Het was helemaal top en niet in de laatste plaats door de gezellige deelnemers en kundige begeleiding van Klaas. Dit zouden meer mensen moeten doen.

Henk Zomer, Henk Felix, Steven Helwig, Paul van Galen en Klaas, Ruud, Froukje, Herman, Bart en Yves

KENNIS MAKEN

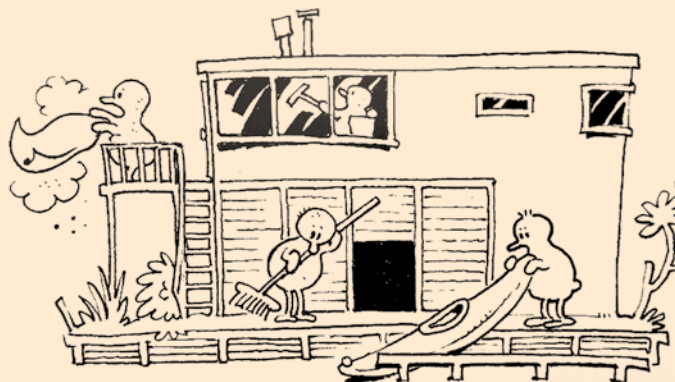
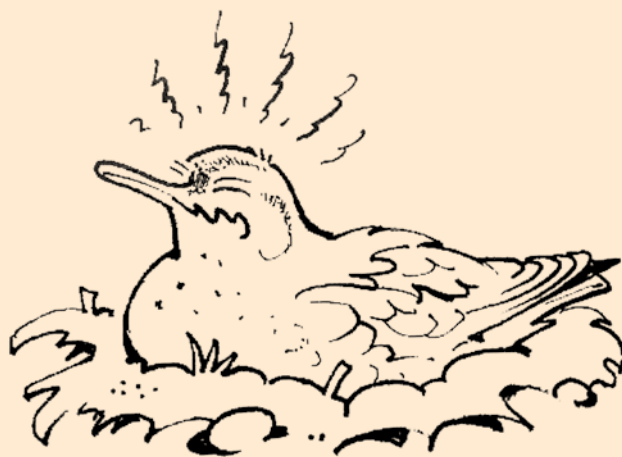
In de gang van het clubhuis hangen portretten van de kanoet, getekend door **Ko Loerakker**. Als Trekvogel moet je natuurlijk alles weten van deze vogel. Daarom een stukje uit de Petersons Vogelgids over de kanoet.

KANOETSTRANDLOPER *Calidris canutus*

Veldkenmerken: 25 cm. Opmerkelijk gedrongen en met korte hals, snavel en poten.

In zomer bovendelen sterk kastanjebruin en zwart gevlekt; kop en onderdelen roodbruin (Krombekstrandloper heeft zelfde tekening, maar is kleiner, met langere poten langere, gebogen snavel). In winter onuitgesproken geschubd asgrijs van boven, wit van onderen. In vlucht herkenbaar aan grootte, lichte stuit en staart en lichte vleugelstreep (veel kleiner Bonte S. en Drieteenstrandloper midden op stuit donker, met duidelijker vleugelstreep). Dikwijls in dicht samengedrongen troepen. Broedvogel van arctische streken.

Geluid: een laag knut; in de vlucht een fluitend twit-twit. Voorkomen: trekt in groot aantal door van eind juli tot diep in winter en van begin maart tot begin mei; voornamelijk langs de kust. Overwintert en overzomert in klein aantal.

FOGELVRIJ IN FRIESLAND

Zaterdag 23 september was het zo ver. Het kampeerweekend in Friesland. Omdat ik nog een bruiloft had op Vrijdag heb ik de anderen gevraagd vast voor uit te gaan, de tenten neer te zetten en mijn kano neer te leggen. Zelf zou ik wel mijn slaapplek verzorgen (je kunt namelijk ook te veel vragen ;-)). Om half acht 's morgens reed ik weg vanuit Haarlem, slechts een half uurtje later dan gepland. Om 08:45 heb ik het kampement geïnspecteerd en was direct onder de indruk. Mijn kano lag keurig netjes niet al te ver van het water in het gras van de gastvrije boerencamping Fugelfrei (of zo iets). Een aanrader overigens maar daar over later wellicht meer. Tevens trof ik een tenten en luifelverzameling aan die zachtjes uitgedrukt indrukwekkend was. We konden met 18 mensen onder de luifel zitten en er was zelfs gedacht aan een rookruimte. Deze ruimte was in zijn geheel onder de hele luifel afhankelijk van de windrichting. Onder de luifel stond ook een prachtige driepoot met takelconstructie en voorzien van een ketel met een inhoud van een Olympisch zwembad

en een prachtige koffiepost waar ik nog fijn mijn rechter hand aan heb verbrand. De vuurkorf werd iedere 30 seconden voorzien van houtblokken. Na deze uitermate eerste bevredigende inspectie kwam ik tot de conclusie dat de andere leden best wel zonder mij een kampement in konden richten. Ik ben echter alleen nog steeds op zoek naar de drie vrachtwagens waar de goederen van René in zijn vervoerd.

Wat een indrukwekkende hoeveelheid materieel heeft die man. Een ander handig apparaat was de gasgestookte Paellapan. Hier mochten trouwens ook eieren in gebakken worden en ook spek. Dat was een geweldig ontbijt. De broodjes waren door Syta (de boerin) gebakken en ruim aanwezig.

Lees verder op de volgende pagina

Na het ontbijt even snel mijn slaapplek in orde gemaakt (een luchtbed achter in mijn auto). Toen was het zo ver in de kano want daar waren we voor gekomen. Inmiddels was het ook schitterend weer geworden en gingen we op weg (water) naar Wommels en verheugde ik mij vast op een lekker glaasje bier. Later begreep ik dat dat Dommels is en niet in Friesland ligt. Onze lunch (die ik de auto had laten liggen) gebruikten we in een jachthaven voorzien van een door ons veel gebruikt toiletgebouw van circa 6,34 m2. Dank aan diegenen die mij een stukje van hun lunch hebben afgestaan. Daarna vervolgden wij onze tocht richting Bolsward. Onderweg hebben wij ook nog even onze medewerking verleend om Friesland te promoten. Op verzoek van de beroemde fotograaf dhr. Bootsma hebben we in de kano even geposeerd om te laten zien dat je prima kan kanoën in de provincie van de plumpeblaren.

Bijna bij Bolsward aangekomen splitste de groep zich op in luxe paarden en werkpaarden. De werkpaarden voeren per kano richting Bolsward om nog een paar stukken dode koe, varken en lam te bemachtigen daar de voorraad van Syta niet voldoende groot was. De luxe paarden gingen terug naar de camping alwaar wij een heerlijk glaasje wijn en of bier tot ons hebben genomen. De werkpaarden hebben wel de tijd genomen om wat dode dieren in te kopen. Naar later bleek werden zij opgehouden op een terras alwaar zij bier moesten drinken. Ja het leven van een werkpaard gaat niet over rozen. Ondertussen had René bepaald dat we tussen de een en tweeëndertig kilometer hadden gekanood. Een hele prestatie vond ik zelf. Omdat het er naar uit zag dat de werkpaarden incl. onze tolk en schatbewaarder Piet Johan niet tijdig terug zouden komen hebben Hellen en ik maar even de broodjes en voorraad dood dier bij Syta op gehaald. Het bleek dat wij helemaal geen tolk nodig hadden.

Vervolgens arriveerden de werkpaarden en werd de barbecue aangestoken en de nasi gemaakt in de eerder genoemde paellapan en bleek dat Hellen heel aardig kan bbq-en voor wat grotere gezelschappen. Na een overvloedige maaltijd en heerlijke koffie waarbij er overigens keuze was uit drie smaken koffie : 1) pruttelpot 2) lampolie gestookte percolator koffie 3) thermoskan filterkoffie. Alle 3 overigens van uitmuntende kwaliteit. Na de koffie naadloos over geschakeld op bier wijn en berenburger. Omdat we de volgende dag weer gingen

kanoën niet al te laat naar bed. René en ik hebben voor de zekerheid toen nog een biertje genomen om te controleren of het vuur niet te hard bleef branden. Toen dit niet meer het geval was lekker naar ons mandje en de volgende dag weer fris op.

De zondag begon wat mistig...dit kwam niet door de Berenburger maar gewoon laaghangende bewolking die vrij vlot verdween. Om een uurtje of half twaalf weer in de kano. Via Bolsward richting Makkum. Even lunchen op de dijk, hetgeen overigens volgens onze schatbewaarder ten strengste verboden is. Maar het eten smaakte er echt niet minder om. Jammer dat men het toiletgebouw had weggehaald. Doorvaren naar Makkum zou net even te veel tijd gekost hebben, we moesten immers ook weer naar huis, dus weer richting Bolsward. Hier vond ook weer een splitsing plaats. Paul verzorgde nog even een hele mooie route door Bolsward. Verrassend genoeg heeft Bolsward echt een hele mooie binnenstad. Totale vaarafstand tussen de een en de tweeëndertig kilometer, aldus René.

Vervolgens weer naar de camping gekanood en alle spullen weer inpakken. Vele handen maken licht werk en in een rap tempo werd alles ingepakt in de auto van René en Steven en in die drie onzichtbare vrachtwagens en konden wij op weg naar ons clubhuis om de boten en andere goederen te lossen.

Lees verder op de volgende pagina

Persoonlijke noot van de schrijver :

Voor mij , al 3 maanden lid zijnde van een kanovereniging en zich beroepen kunnende op een ruime ervaring van drie maanden kanoën was dit weekend wederom een openbaring op kanogebied... uit de grond van mijn hart wat een topweekend en ik wil graag een ieder bedanken voor de goede zorgen. Ik heb mij er meerdere malen over verbaasd dat alles zonder wanklank zo soepel geregeld wordt. Ik heb maar van een ding spijt..... jammer dat ik dit niet twintig jaar eerder heb opgepikt.

Voor de goed orde er is een afspraak gemaakt dat we in ieder geval het 3e weekend in september reserveren voor een kampeerweekend. Als het goed is heb ik dan geen bruiloft en kan er dan vanaf vrijdag bij zijn. Nogmaals allemaal bedankt voor dit onvergetelijke weekend.

Pim Luiten

WIE IS DAT?

Dinsdagavond, clubavond bij de Trekvogels, een gezellige drukte. De kanopolojongens zitten aan de bar, hebben net getraind. De toerploeg heeft een rondje gevaren en komen enthousiast binnen. Het was heerlijk op het water. De Trekvogels hebben een aantal nieuwe leden. Met één daarvan hebben we een gesprekje om nader kennis te maken. Dat is Erika Combée, lid sinds juli van dit jaar. Haar beroep is fondsenwerver; dit doet ze als ZZP'er voor het Internationaal Orgelfestival Haarlem maar ze organiseert op dit moment ook een congres voor de huisartsenopleiding van het AMC. Ze zou het wel fijn vinden daarnaast ook nog een baan in loondienst te vinden. Een keer per week vaart ze trouwens ook nog als schipper op het salonbootje van De Waterkoets.

Waarom kanoën?

Vroeger hebben we thuis altijd een motorboot gehad waar we ieder jaar mee op vakantie gingen. En vanaf Pasen tot aan de herfst gingen we ieder weekend naar de Biesbosch Hutten bouwen in de griend, zwemmen, zeilen en zo. Ik heb altijd al wat met water gehad. Dit jaar dus voor het eerst in een kano.

Monique wil weten waarom Erika voor de Trekvogels heeft gekozen.

Dat komt door haar vrouw, Irma, die al drie jaar lid is van de Trekvogels. Ze wonen aan het Spaarne en vanuit hun flat zagen ze kano's varen, leuk om te zien. Water heeft altijd iets. Als beginnend kanoër vindt ze storm spannend, maar het is heerlijk om onder alle weersomstandigheden buiten te zijn.

En bevalt het bij de Trekvogels?

Jazeker. Wat ik vooral leuk vond is de introductiecursus in juni. Ik heb meegedaan en ben meteen lid geworden. Dankzij de cursus leer je meteen andere leden kennen en ze leren je de basisbeginselen van het kajakvaren. Erika spreekt haar waardering uit voor de vrijwilligers die zich hiervoor inspannen.

Daarmee komen we op de Trekvogelsmentaliteit.

Volgens de ervaring van Erika zijn dit de saamhorigheid en zorg voor beginners, die worden in de gaten gehouden. Verder openheid, gastvrijheid, sportiviteit en gezelligheid binnen de vereniging. Voel me welkom.

Het lijkt me leuk om meer van de verschillende disciplines van kano te zien. Ik zou wel eens een kanopolowedstrijd willen supporteren met een groep toervaarders op de tribune.

Heb je nog ideeën voor onze vereniging?

Toevallig net tijdens een drankje aan de bar met één van de bestuursleden aangegeven om eens na te denken over herkenbaarheid van de club. Dit zou kunnen door clubshirts, maar het

mooist zouden Buffs zijn (een band voor in het haar) met het clublogo erop, makkelijk en praktisch om mee te varen en daarmee zijn we als club herkenbaar en zichtbaar. Als lid zou ik die graag kopen. Ook is het jammer dat er nog geen voorzitter is, misschien een idee om daar aandacht aan te schenken in de nieuwsbrief.

Erika is zo enthousiast dat ze over de aanschaf van een eigen boot denkt. Vanavond heeft ze proefgevaaren in een buccaneer van één van de clubleden. Een eigen peddel heeft ze al.

Ik hou van sport. Zelf heb ik voetbal en nu tennis ik nog regelmatig.

Een veelzijdig mens met een positieve kijk op de wereld, Erika heel hartelijk dank voor je bijdrage.

Monique en Onny

Kanoën in Thailand???

In mijn zoektocht naar een leuke kano vakantie waar ik ook nog wat kon leren had ik totaal niet aan Thailand gedacht. Sterker nog, door de associatie met het seks toerisme heeft Thailand mij nooit echt getrokken.

En toch, toen ik de link doorkreeg van Kayakchang.com was ik op de een of andere manier direct verkocht. Heb er heel even goed over nagedacht en razendsnel alles in orde gemaakt.

En wat een prachtig avontuur is het geworden-ik heb geen seconde spijt gehad. Het is een hele reis: 17 uur vliegen, 6 uur bus, klein uurtje boot en dan eindelijk aankomen op Koh Chang, na Phuket het grootste eiland in het zuid oosten van Thailand.

Voor een weekje doe je dat niet, dus de combinatie van eerst 5 dagen kano cursus, 3 dagen de tijd om toerist uit te hangen, 7-daagse kano trektocht en nog net 1 dagje Bangkok leek me wel een plan.

En zo stapte ik op een winterse dag op het vliegtuig om 3 weken lang te genieten van tropische temperaturen. Had ik in het eerste jaar op de club het absolute record aan in het water vallen, zit ik tegenwoordig toch stevig in mijn kajak. Maar er valt kwa techniek nog heeel veel te leren. Vandaar dat ik me ingeschreven had voor een BCU-3 cursus, te vergelijken met het ZV certificaat in Nederland.

In het meest heldere water waar de tropische vissen je omringen was het echt geen straf om het eskimoteren te oefenen, ergens midden op zee uit je kano te springen en vooral veel te oefenen in de golven langs de rotskusten. 's Middags op een van de strandjes een Thaise lunch om vervolgens weer wat te leren over stroming en wind en met die kennis terug te varen. Zo heb ik een heerlijk weekje al spelend geleerd (en het BCU-3 certificaat gehaald).

Koh Chang vormt samen met een hele groep kleine en grotere eilandjes het Koh Chang National Marine Park en in dit gebied is het ene eiland nog mooier dan het andere: palmbomen op witte zandstranden, straalblauw water met koraal riffen en tropische vissen. Overal wel resorts, maar dan op kleine schaal, erg goed en toch relatief weinig toerisme. Ideaal toch?

En zo peddelde ik 7 dagen lang naar eilanden als Ko Mak, Ko Rang, Ko Wai en Ko Kradat. De groep was erg klein, maar dat pakte juist in ons voordeel uit, we konden het goed met elkaar vinden en hebben erg veel lol gehad: Andy de Engelse tochtleider, Jummi zijn Thaise vriendin, Dasos een Engelse Griek en ik.

In de golf van Thailand kan het behoorlijk spoken maar wij hebben mazzel gehad met top weer. Meestal net genoeg golven om te leren hoe je er mee omgaat bij rotsen en grotten. Volop speel gelegenheid dus.

Lees verder op de volgende pagina

Het programma bestond meestal uit eerst lekker zwemmen en uitgebreid ontbijten, lunch van vers fruit en gebakken rijst mee, kano inpakken en naar een volgend eiland varen waar we picknickte en zwommen. Na een heerlijke rustpauze op naar onze eindbestemming. Soms betekende dit dat we langs de (overwegende rots-) kust naar de andere kant van het eiland voeren, soms een oversteek naar weer een volgend paradijsje. Daar lekker lokaal eten en genieten van de prachtige omgeving.

Tot onze standaard uitrusting behoorde een snorkel set die ik veelvuldig gebruikt heb.

Onvoorstelbaar dat de meeste Thai (ook als ze kanoën) van top tot teen ingepakt zijn. Ik vond het al vreselijk om de laatste 2 dagen toch maar lange mouwen aan te doen omdat mijn huid protesteerde tegen de constante felle zon. Dus te pas en te onpas ben ik uit mijn kano GESPRONGEN en zo ben ik ook nog eens behoorlijk behendig geworden in het er zelf weer inklimmen. In deze trektocht zat ook een dag kano-rust (eigenlijk niet eens zo gek) waar we met 2 scooters Ko Mak verkend hebben. Uiteindelijk met een motorbootje overgestoken naar Ko Kradat om dat eiland te doorkruisen met een tractor, dat alles om de Thaise herten te zien. Nou die zien er dus echt niet anders uit dan de Nederlandse herten.....Maar wel een leuke dag gehad.

Nu waren de mede kanoërs geweldige mensen, de omgeving werkelijk schitterend, maar ook over het materiaal mag ik beslist niet klagen. Voor de kenners, het was een Tiderace Xcape kajak met lichtgewicht Werner peddels.

En voordat ik het wist was mijn vakantie weer om. En stiekem is dat ook weer het leuke aan vakantie: je verheugt je erop te gaan en bent weer blij dat je naar huis gaat.

En wat een leuke herinneringen en vriendschappen heb ik overgehouden aan dit avontuur. Ooit over gedacht om ook in Thailand te gaan varen, ik zeg doen!

Vera Pollmann

LIFE

Wil jij ook eens varen in het buitenland?

Kom op 23 december mee naar België (Puyenbroeck/Moerbeke-Waas) en steun meteen een goed doel.

Informatie bij Vera Pollmann, of via Facebook/Kayak'rs For Life

KAYAK FOR LIFE

EEN TOERTOCHT TEN VOORDELE VAN SEA SHEPHERD BELGIUM

Wanneer?

Zaterdag 23.12.2017

Waar?

Sportcentrum Puyenbroeck, Puidonkdreef 1, Wachtebeke
Is het nog ver?

Aan jou de keuze: 32, 20 of 12,5 km

Wanneer opstaan?

Inschrijvingen zijn open vanaf 10h, rond 11h willen we op het water zijn.

Hoe centjes doneren?

Per kajaker vragen we 5 euro, dit gaat integraal naar het goede doel.

Daarnaast kan je jezelf natuurlijk nog laten sponsoren!

Heb je nog vragen?

Laat je horen via facebook.com/kayakforlife of via drieswouters@outlook.com

Vogelen aan de Baldeneysee

Een verslag van de belevingen van Trekvogels A op het Europees Kampioenschap Kanopolo voor Clubteams. Maarten Weerenbeck, 25-09-2017

Afgelopen weekend was het zover, mensenmassa's trokken naar de Baldeneysee in Essen om een uniek schouwspel gade te slaan. Een speciale trek van een groep bijzondere Trekvolgels was door de ecologen voorspeld en..., de mensenmassa's werden niet teleurgesteld.

Uit alle windstreken waren deze vogels naar Duitsland gekomen voor een ritueel waar de wetenschappers nog geen verklaring voor hebben. Zo was daar Jef Vos, die normaal nestelt in België. Paul Snijders was vanuit de oostgrens van Nederland komen vliegen. Arje(a)n Boelens had zijn comfortabele stek in de hoofdstad Amsterdam verlaten en ook Maarten Weerenbeck had de veren toegekeerd naar zijn verblijf in Alkmaar. Daarnaast waren er de vier vogels die normaal foerageren in Haarlem; Martin Oving, Mitchel Moeskops en de gebroeders Jacob en Wouter Wiedemeijer.

De vlucht streek 23 September jongstleden neer in de Baldeneysee waar, helaas, veel andere vreemde figuren het gemunt hadden op deze bijzondere soort. En dat terwijl deze soort het al zo moeilijk heeft gehad afgelopen jaar. Verschillende exemplaren zijn gekortwiekt en het

fokprogramma roept ook nog geen vruchten af voor dit oorspronkelijke en van origine Haarlemse ras. Het is raadzaam om een goed beheerprogramma te maken om te zorgen dat deze blauwe vogels niet uit zal sterven.

Het was waarachtig een prachtig gezicht om deze met uitsterven bedreigde diersoort in volle uitrustingstooi op het sprookjesachtige water van de Baldeneysee te zien. Terwijl de draken langs zeilden waren de Trekvogels aan het pronken en dit liet geen omstander onberoerd. Toch was dit uiterlijk vertoon slechts een begin. Met veel snelheid, kracht en in een flitsend samenspel werd Vallehermoso Retiro met 2-6 ontweken. Vallehermoso Retiro die later de boeken in zou gaan als de beste nr 3. op een eindtoernooi ooit. Vervolgens wist Trekvogels te ontsnappen aan UKS SET Kaniow met 5-9. Eigenlijk hadden de Trekvogels hier eerder door moeten hebben dat zij niet de prooi waren maar de roofvogels, deze wedstrijd had(ondanks dat de score anders verteld) ook de andere kant op kunnen vallen. De derde beproeving kwam als een trein voorbij, Lokomotiv Skovshoved werd 1-7.

Vervolgens kwam de favoriet van het toernooi een poging doen om de Trekvogels er onder te krijgen. Ook Montepellier lukte het niet om de vechtlust van de Trekvogels

te breken. Dit ondanks dat de uiteindelijke nr. 2 van het toernooi met 1-8 gevoelige tikken uitdeelde. De laatste wedstrijd op dag 1 werd tegen Val St. Petersburg met 7-3 knap gewonnen. De Trekvogels konden terugkijken op een prachtige dag en hun welverdiende maaltijd verorberen om zo weer op krachten te komen voor de nacht der nachten.

Van wat er die nacht in Villa Marco Kanopolo gebeurd is valt veel te vertellen. Toch zult u er nooit iets over horen. De Trekvogels zullen deze avond/nacht altijd in het mysterieuze laten. Laten we zeggen dat Duitsland rare dingen doet met sporters op een eindtoernooi. Wie zich het zwembadschandaal kan herinneren (of googelt) kan dat beamen.

Ook na deze nacht waren de Trekvogels niet te stuiten. Zo deden we niet onder voor Ieper, 3-3. Wisten ze nipt te verliezen van Vidra, 4-5 en al even nipt van Melan Vaantajat, 3-4. De 19e plek als plek om trots op te zijn klinkt misschien vreemd maar de manier waarop de 19e plek behaald is, is dat zeker. Tot op het laatst is hard gevochten zonder concessies te doen aan stijl. "Stilistische kampioenen die Trekvogels" is een veel gebezigde zin langs de polovelden. Inmiddels is deze zin vertaald en gemeengoed in de 14 landen die hun beste teams, op de Baldeneysee, aan de Trekvogels hebben laten proeven.

Kanopoloërs Trekvogels naar de zesde plaats

Marcel Tabbers

Haarlem* In het slotweekende van de kanopolo-competitie heeft De Trekvogels zich niet kunnen handhaven in de top van de ranglijst. Door de vier verliespartijen in Amsterdam zakten de Haarlemmers naar de zesde plaats.

Aanvoerder Martin Oving sprak van een 'net-niet'-weekende. „Je kan misschien beter spreken van een 'net-niet'-seizoen. Na de tweede plaats van vorig seizoen werd bij de wedstrijden ook al gesproken dat we 'verrassend' zesde waren geworden. Maar alle cynisme ten spijt. We moeten eind deze maand nog in Duitsland aan de bak bij de Europacup voor clubteams”, vertelt Oving met enige berusting in zijn stem.

Voor de wedstrijden in Amsterdam van start gingen was het vrijwel zeker dat het Alkmaarse Odysseus de nationale titel zou prolongeren. Voor De Trekvogels was het zaak om bijna alles te winnen om nog kans te maken op het tweede Europacup-ticket voor het komende seizoen. „Het wedstrijdverloop was bijna iedere keer hetzelfde. Tot de rust stonden we voor. Daarna ging het tegen onze concurrenten mis en moesten we met lede ogen toezien dat we vaak met een doelpunt verschil verloren.” En zo kon het gebeuren dat De Trekvogels verloor van Michiel de Ruijter uit Uithoorn (7-5), Viking Venlo (4-3) en Rijnland uit Leiderdorp. Van Viking Amsterdam werd gewonnen (5-0). Met 18 punten eindigden de Haarlemmers gelijk in de eindstand met Rijnland, alleen het doelsaldo van De Trekvogels was beter.

Of deze 'slechte generale' uiteindelijk in Essen goede resultaten op zal leveren betwijfelde Oving openlijk. „Natuurlijk heeft iedereen kans, maar we moeten wel roebel blijven. Ik wilde het niet als excuus aanvoeren, maar we misten in Amsterdam wel Thomas Bartels en Wouter Wiedemeijer. Beiden staat al een tijdje met een blessure aan de kant. Ook in Duitsland zijn ze er allebei nog niet bij.”

UIT DE OUDE DOOS

trekvoegels heel oud algemeen

Zoals bijna iedereen weet vieren we dit jaar het 75 jarig bestaan van onze vereniging. Opgericht 1 juli 1930. In de statuten staat o.a. dat de naam van de vereniging is: Kanovereniging Trekvogels. De vereniging stelt zich ten doel het doen beoefenen en het bevorderen van de kanosport in al zijn verschijningsvormen.

Nou, dat is heel goed gelukt. De wedstrijdvaarders doen hun uiterste best. De kanopoloërs spelen goed mee, nationaal en internationaal. De jeugd doet van zich spreken en de toervaarders zijn iedere dinsdag en dikwijls zondags actief.

Hoe ging dat vroeger in de vereniging? Ik ben maar weer eens in de oude boeken gedoken en heb geprobeerd wat terug te vinden van jubilea.

In de notulen van de vergadering van vrijdag 3 mei 1940 wordt gesproken over de vele leden die gemobiliseerd zijn en dat er heel veel kaarten zijn opgehangen in het clubhuis van gemobiliseerde leden. De toestand is onzeker en de voorzitter spreekt de wens uit dat het een gunstig kanojaar zal worden met mooie zondagen.

Over een jubileum wordt niet gesproken, net als in de notulen van 1942, hier staat ook niets in behalve dat de vereniging heel zuinig moet zijn.

In 1955 staat dat het Pinksterkamp in het teken zal staan van het 25 jarig jubileum en het kamp wordt gehouden op de Nieuwkoopse plassen.

In 1960 worden ter gelegenheid van het 30 jarig bestaan herinneringsballpoints verkocht tegen de prijs van f. 1,- Ook zal er misschien een feestavond komen op 25 juni. In een clubblad van dat jaar staat dat de feestavond wordt gehouden op 22 oktober in een zaal aan de Rijksstraatweg, er wordt gekend en gedanst tot 2 uur op de muziek van een van de grootste bands van Haarlem

Het 50 jarig jubileum: Een uitgebreide feestavond is financieel onaanvaardbaar. Daarom wordt er besloten een eenvoudige receptie te geven. Eventueel wordt er later in het jaar nog een barbecueavond voor leden gehouden.

Wie kan zich herinneren of er iets gevierd is in 1990 of in 2000? Ik heb het niet terug kunnen vinden.

Zeker is dat het 75-jarig bestaan uitgebreid gevierd gaat worden. Waarvan akte.

Onny

Mijn eerste wedstrijd

Woensdagavond 6 september 19:00 uur was het zover..... mijn eerste wedstrijd de Avondmarathon.

Aanvang 17:30 maar in verband met mijn eigen klasse 115 kg + mocht ik van de organisatie om 19:15 starten. Na een moeizame eerste 300 m omdat ik voor het eerst met een spatzeil kanode en in een nieuwe tweede hands kano, kreeg ik de slag te pakken (dacht ik). Het is maar goed dat er geen snelheidsbeperking geldt voor kano's op het Spaarne anders was het nog een dure avond geworden.

Echter niet voor mij, want reeds bij de Waarderbrug werd ik al door andere deelnemers ingehaald. Ik vervolgde de route, die keurig netjes werd uitgereikt bij aanvang , richting de Verfroller.

Voor de Verfroller rechtsaf de Kampersingel op. Een bocht die ik dankzij mijn fantastische roer feilloos nam. Ik vervolgde de weg richting Leidsevaart om aldaar wederom een fantastische bocht naar rechts te maken. Overmoedig door deze fantastische bochten maakte ik wederom een strakke bocht naar rechts de nieuwe gracht op. Alle lezers zullen deze bocht weleens gemaakt hebben ... maar voor de zekerheid...let op deze bocht is krappier dan u denkt. Wellicht ziet u een gele markering onder de brug....nee dat is niet van mijn kano.

Plotseling kreeg ik in de nieuwe gracht gezelschap van een wedstrijdsloep met een brullende roerganger achterop die een aantal jongelieden stond aan te moedigen dan wel af te blaffen. Ik zou en moest de sloep voor blijven hetgeen mij mede dankzij mijn ranke vaartuig en fabelachtige techniek lukte. Wellicht kwam het omdat zij na 50 meter afmeerden in de Nieuwe gracht.

Nog nagenietend van mijn overwinning op de sloep sloeg ik weer linksaf het Spaarne op. Het werd inmiddels ook al een beetje donker, dus maar effe de verlichting aan.

Om klokslag 21:17:38 meerde ik weer af bij het vertrekpunt, zeker wetende dat ik een overwinning in mijn klasse in de wacht had gesleept. Dus vol verwachting en goede moed ons gezellige clubhuis in.

Ik denk dat er iets fout is gegaan want ik werd niet genoemd tijdens de prijsuitreiking. Een kleine smet op de voor de rest leerzame, gezellige en enerverende avond.

Ondanks dit kleine vergissinkje wil ik toch graag een ieder die zich ingezet heeft voor de organisatie van deze leuke avond bedanken.

Mocht er ooit een wedstrijd apres kanoën uitgeschreven worden zal ook ik ook aan deze wedstrijd deelnemen en hoop dat de bitterballen dan ook net zo lekker smaken.

Pim Luiten

Er is weer een Wiedemeijer geboren
Dit was natuurlijk niet mogelijk zonder
een Molenaar

Wij feliciteren Jacob en Guusje met hun
mooie zoon en broertje van Philein

Kano kalender

(zie ook website)

18 november	Snerttocht (afsluiting seizoen)
14 oktober en 25 november	Klussendag

Verjaardagen Clubleden

OKTOBER

Priska Becking	4 oktober
Selma Mulder	5 oktober
Nico van Riemsdijk	11 oktober
Siebe Meijer	26 oktober

NOVEMBER

René Rood	6 november
Harry van Tongeren	6 november
Emmy Bulten	10 november
Gerard van Bruggen	18 november
Kees van Dalen	20 november
Theo Dijkstra	20 november
Martin Smit	26 november
Ed van Eyk	27 november
Frits Steinmann	28 november

DECEMBER

Hellen Zwanenburg	5 december
Harrie de Lange	7 december
John Lourenburg	10 december
Martin Kalkhoven	15 december
Charles Moons	16 december
Irma Rusche	16 december
Peter van den Broek	24 december
Pascal van Raak	26 december
Rembrandt Poshumus	31 december

ALVAST VAN
HARTE
GEFELICITEERD!

WEBSITE

HELLUP

het licht in het clubhuis blijft steeds hangen, steun het een beetje door op de knop te drukken als je naar huis gaat!

Bezoek onze Facebook pagina en vind ons leuk, dat vinden wij dan weer leuk!

AUTOMATISCH DE CONTRIBUTIE VAN JE REKENING, GEMAK DIENT DE MENS EN DE VERENIGING ! HOE? VRAAG EEN FORMULIER OP DE VERENIGING OF DOWNLOAD HEM VIA E-CAPTAIN.

Nieuws van de bar:
Je kunt pinnen
Gerard heeft de primeur gehad om als eerste te betalen met de PIN.
Wie volgt...

Vind de Trekvogelkalender op je smartphone !!
Type 'kv trekvogels' en de website met de kalender heb je altijd in (eh) bij de hand.

Emailadressen Trekvogels

website@kv-trekvogels.nl
ledenadministratie@kv-trekvogels.nl
info@kv-trekvogels.nl
Penningmeester@kv-trekvogels.nl
Materiaalcommissie@kv-trekvogels.nl
Toercommissie@kv-trekvogels.nl
Polocommissie@kv-trekvogels.nl

Iedereen die aan de nieuwsbrief heeft meegewerkt en kopij heeft opgestuurd, bedanken wij, want zonder jullie allemaal geen nieuwsbrief !